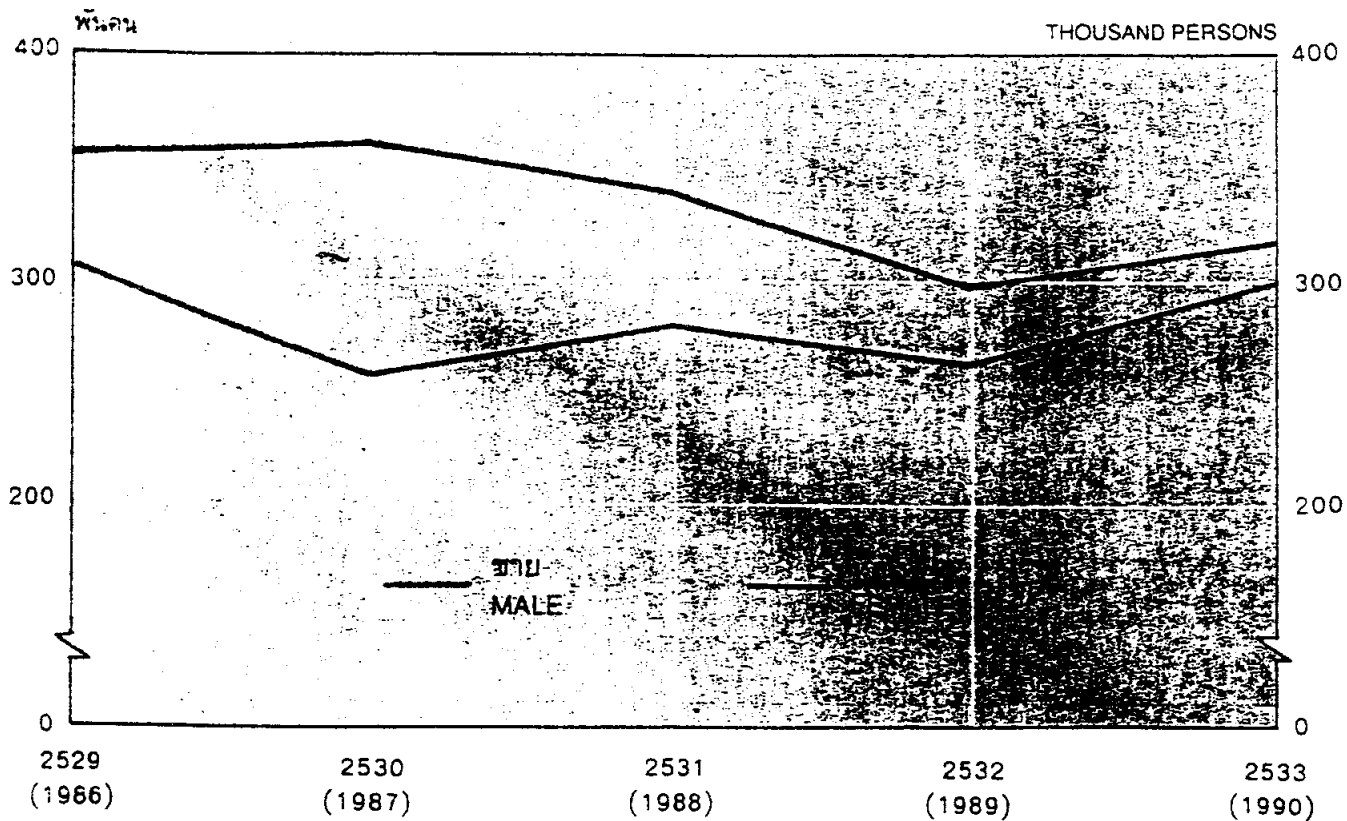

จำนวนนิสิต นักศึกษา ในสถาบันการศึกษาของรัฐ ระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี จำแนกตามเพศ
ปีการศึกษา 2529 - 2533
NUMBER OF ENROLLMENTS IN PUBLIC INSTITUTIONS FOR DIPLOMA AND BACHELOR
DEGREE BY SEX : ACADEMIC YEARS 1986 - 1990

ที่มา : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
SOURCE : OFFICE OF PERMANENT SECRETARY FOR UNIVERSITY AFFAIRS.

จำนวนนักเรียนสายสามัญ จำแนกตามเพศ และชั้นเรียน ปีการศึกษา 2533

NUMBER OF STUDENTS IN GENERAL EDUCATION BY SEX AND GRADE :

ACADEMIC YEAR 1990

ชั้นเรียน	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	Grade
รวมทุกชั้น	10,145,635	5,203,061	4,942,574	Total
อนุบาลและเด็กเล็ก	1,297,312	658,843	638,469	Kindergarten and Pre-primary ¹
อนุบาล 1	108,054	55,467	52,587	Kindergarten 1
อนุบาล 2	253,072	128,577	124,495	Kindergarten 2
อนุบาล 3	266,593	135,410	131,183	Kindergarten 3
เด็กเล็ก	669,593	339,389	330,204	Pre-primary
ประถมศึกษา	6,954,282	3,578,941	3,375,341	Elementary
ประถมศึกษา 1	1,227,185	638,457	588,729	Pratom 1
ประถมศึกษา 2	1,184,375	609,361	575,014	Pratom 2
ประถมศึกษา 3	1,162,964	596,844	566,120	Pratom 3
ประถมศึกษา 4	1,148,807	588,613	560,194	Pratom 4
ประถมศึกษา 5	1,119,386	574,972	544,414	Pratom 5
ประถมศึกษา 6	1,111,564	570,694	540,870	Pratom 6
มัธยมศึกษาตอนต้น	1,415,998	741,457	674,541	Lower Secondary
มัธยมศึกษาปีที่ 1	538,033	281,788	256,245	Maw 1
มัธยมศึกษาปีที่ 2	463,781	242,579	221,202	Maw 2
มัธยมศึกษาปีที่ 3	414,184	217,090	197,094	Maw 3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	478,043	223,820	254,223	Upper Secondary
มัธยมศึกษาปีที่ 4	170,881	81,402	89,479	Maw 4
มัธยมศึกษาปีที่ 5	156,179	72,467	83,712	Maw 5
มัธยมศึกษาปีที่ 6	150,983	69,951	81,032	Maw 6

¹ หลักสูตรการเรียนในระดับก่อนประถมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล คือ หลักสูตร 2 ปี (อนุบาล 1 - อนุบาล 2) หรือหลักสูตร 1 ปี (เด็กเล็ก) สำหรับโรงเรียนเอกชนจะเปิดสอนหลักสูตร 3 ปี (อนุบาล 1 - อนุบาล 3) Course of study in Pre-primary level in government school is either : 2 academic years (Kindergarten 1-Kindergarten 2) or 1 academic year (Pre-primary) ; in private schools is 3 academic years (Kindergarten

1-Kindergarten 3)

ที่มา : รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ.2533 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

Source : 1990 Report on Education Statistics, National Statistical Office.

จำนวนนักศึกษา สายอาชีวศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประเภท
สถานศึกษา ปีการศึกษา 2533

NUMBER OF STUDENTS IN VOCATIONAL STREAM BY SEX, EDUCA-
TIONAL LEVEL AND TYPE OF SCHOOLS : ACADEMIC YEAR 1990

ระดับการศึกษา	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	Educational level and type of schools
รวมยอด	703,960	388,690	315,270	Total
รัฐบาล	478,586	281,468	197,088	Government school
หลักสูตรระยะสั้น	83,175	39,054	44,121	Short course
นาฏศิลป์ขั้นต้น	2,418	458	1,960	Elementary Dramatic Arts
หลักสูตรเสริมวิชาชีพมัธยม	27,170	16,003	11,167	Cooperation study training
อบรมอาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่	81,698	51,691	30,007	Mobile unit agricultural training
ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างฝีมือ (ปชม.)	1,687	1,414	273	Certificate in handicraft
ประกาศนียบัตรวิชาชีพและเทียบเท่า (ปวช.)	192,880	119,266	73,614	Certificate in Vocational Education and equivalent
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	70,411	43,371	27,040	Diploma of Vocational Education
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)	11,441	5,518	5,923	Diploma of Technical Education
ประกาศนียบัตรวิชาครูเทคนิคชั้นสูง(ปทส.)	75	73	2	Diploma of Technology Curriculum
ปริญญาตรี	7,631	4,650	2,981	Bachelor's Degree
เอกชน	225,374	107,192	118,182	Private school
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	172,117	86,626	85,491	Certificate in Vocational Education
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	37,241	15,216	22,025	Diploma of Vocational Education
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)	16,016	5,350	10,666	Diploma of Technical Education

ที่มา : 1. รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ. 2533 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2. สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2533 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

Source : 1. 1990 Report on Education Statistics, National Statistical Office.

2. Statistics of Private Education Academic Year 1990, Office of the Private Education Commission.

จำนวนนิสิต นักศึกษา ในสถาบันการศึกษาของรัฐ จำแนกตามสถาบันการศึกษา และเพศ ปีการศึกษา 2532-2533
NUMBER OR ENROLLMENTS IN PUBLIC INSTITUTIONS FOR HIGHER EDUCATION BY INSTITUTION AND SEX :
ACADEMIC YEARS 1989-1990

สถาบันการศึกษา	2532 (1989)			2533 (1990)			Institution of education
	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	
ระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี							Diploma and Bachelor Degree
รวมยอด	558,516	296,744	261,772	614,990	316,092	298,898	Total
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	15,005	7,047	7,958	15,102	6,972	8,130	Chulalongkorn University
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	10,478	6,253	4,225	11,533	6,788	4,745	Kasetsart University
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	6,751	3,532	3,219	7,336	3,836	3,500	Khon Kaen University
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	10,364	4,983	5,381	10,819	5,037	5,782	Chiang Mai University
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	11,313	4,033	7,280	12,970	4,501	8,469	Thammasat University
มหาวิทยาลัยมหิดล	6,832	2,920	3,912	6,735	2,883	3,852	Mahidol University
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	16,379	5,600	10,779	13,800	4,294	9,506	Sri Nakharinwirot University
มหาวิทยาลัยศิลปากร	3,368	1,331	2,037	3,485	1,349	2,136	Silpakorn University
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	7,167	3,144	4,023	7,545	3,290	4,255	Prince of Songkhla University
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร	1,660	1,237	423	1,851	1,341	510	Institute of Agricultural Technology
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า							King Mongkut's institute of Technology
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	4,676	3,551	1,125	5,257	3,845	1,412	Chaokuntaharn Ladkrabang

สถาบันการศึกษา	2532 (1989)			2533 (1990)			Institution of education
	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	2,289	2,088	201	2,754	2,523	231	King Mongkut's Institute of Technology Thonburi
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	4,527	4,314	213	5,465	5,095	370	King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	343,371	188,550	154,821	384,374	199,133	185,241	Ramkhamhaeng University
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ระดับสูงกว่าปริญญาตรี	114,336	58,161	56,175	125,964	65,205	60,759	Sukhothaihammathirat Open University Graduate Diploma, Master and Doctor Degree
รวมยอด	21,044	11,162	9,882	23,701	12,614	11,087	Total
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4,911	2,336	2,575	5,286	2,433	2,853	Chulalongkorn University
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2,531	1,334	1,197	2,549	1,311	1,238	Kasetsart University
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	472	333	139	576	387	189	Khon Kaen University
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	824	508	316	1,060	633	427	Chiang Mai University
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2,724	1,459	1,265	3,221	1,719	1,502	Thammasat University
มหาวิทยาลัยมหิดล	2,683	1,057	1,626	2,715	1,078	1,637	Mahidol University
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3,063	1,628	1,435	2,954	1,535	1,419	Sri Nakharinwirot University
มหาวิทยาลัยศิลปากร	502	277	225	448	248	200	Silpakorn University
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	373	203	170	508	297	211	Prince of Songkhla University

สถาบันการศึกษา	2532 (1989)			2533 (1990)			Institution of education
	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร	87	64	23	98	73	25	Institute of Agricultural Technology
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	434	359	75	550	438	112	King Mongkut's institute of Technology Chaokuntaharn Ladkrabang
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	207	148	59	293	183	110	King Mongkut's Institute of Technology Thonburi
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	444	400	44	579	511	68	King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1,789	1,056	733	2,649	1,645	1,004	National Institute of Development Administration
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	-	-	-	215	123	92	Ramkhamhaeng University

ที่มา : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย

Source : Office of the Permanent Secretary for University Affairs, Ministry of University Affairs.

จำนวนนิสิต นักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน จำแนกตามสถาบันการศึกษา และเพศ ปีการศึกษา 2532-2533
NUMBER OF ENROLLMENTS IN PRIVATE INSTITUTIONS FOR HIGHER EDUCATION BY INSTITUTION
AND SEX : ACADEMIC YEARS 1989-1990

สถาบันการศึกษา	2532 (1989)			2533 (1990)			Institution of education
	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	
ระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี							Diploma and Bachelor Degree
รวมยอด	75,618	32,237	43,381	83,289	32,715	50,574	Total
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	14,595	4,968	9,627	17,323	5,522	11,801	Bangkok University
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	11,165	4,143	7,022	12,551	4,577	7,974	Dhurakijpundit University
มหาวิทยาลัยพายัพ	3,542	1,025	2,517	4,064	1,237	2,827	Payap University
มหาวิทยาลัยรังสิต	4,714	2,125	2,589	6,510	3,046	3,464	Rangsit University
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	6,102	4,187	1,915	5,515	3,149	2,366	Sir Patum University
มหาวิทยาลัยสยาม	7,738	4,163	3,575	5,978	2,512	3,466	Siam University
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	11,693	3,786	7,907	12,585	4,221	8,364	University of the Thai Chamber of Commerce
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	7,022	3,249	3,773	8,181	3,728	4,453	Assumption University
สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก)	1,413	358	1,055	1,390	363	1,027	Institute of Social Technology (Krirk)
วิทยาลัยเกษมบัณฑิต	1,200	715	485	2,145	1,377	768	Kasaem Pundit College
วิทยาลัยคริสเตียน	199	-	199	200	-	200	Cristian College

สถาบันการศึกษา	2532 (1989)			2533 (1990)			Institution of education
	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	
วิทยาลัยเซนต์จอห์น	123	16	107	123	16	107	Saint John's College
วิทยาลัยบัณฑิตพิษณุโลก	113	39	74	40	17	23	Pundit Phisanulok College
วิทยาลัยบัณฑิตสกลนคร	197	168	29	586	401	185	Pundit Sakon Nakhon College
วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	199	-	199	209	-	209	Saint Louis Nursing College
วิทยาลัยภาคกลาง	365	110	255	609	160	449	Phakklang College
วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	611	196	415	1,197	410	787	Northeastern College
วิทยาลัยมหานคร	-	-	-	386	349	37	Mahanakorn College
วิทยาลัยมิชชั่น	159	-	159	179	-	179	Mission College
วิทยาลัยโยนก	212	50	162	403	99	304	Yonok College
วิทยาลัยวงษ์สวัสดิกุล	622	207	415	1,013	400	613	Wongchawalitkul College
วิทยาลัยศรีโสภณ	226	55	171	168	48	120	Sri Sophon College
วิทยาลัยศรีอีสาน	275	182	93	1	1	1	Sri Esam College
วิทยาลัยสยามบัณฑิต	56	23	33	56	23	33	Siam Pundit College
วิทยาลัยแสงธรรม	251	251	-	256	256	-	Saengtham College
วิทยาลัยหัวเฉียว	200	-	200	249	-	249	Hua Chieo College
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2,626	2,221	405	1,373	804	569	South-East Asia College

สถาบันการศึกษา	2532 (1989)			2533 (1990)			Institution of education
	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	
ระดับปริญญาโท							Diploma and Bachelor Degree
รวมยอด	1,891	744	647	1,828	928	895	Total
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	104	52	52	117	43	69	Bangkok University
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	332	171	161	515	253	262	Dhurakijpundit University
มหาวิทยาลัยพายัพ	4	-	4	-	-	-	Payap University
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	87	57	30	96	63	33	Sir Patum University
มหาวิทยาลัยสยาม	83	51	32	94	55	39	Siam University
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	212	105	107	303	154	149	University of the Thai Chamber of Commerce
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	237	112	125	337	154	183	Assumption University
สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก)	300	183	117	300	183	117	Institute of Social Technology (Krikk)
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	32	13	19	61	18	43	South-East Asia College

1 ปีคกิจการ

Dissolution of college.

ที่มา : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย

Source : Office of the Permanent Secretary for University Affairs, Ministry of University Affairs.

แผนภูมิแสดงอายุและการศึกษาของหญิงไทย

Age and education

Age	Education							No Res.	Total %
	Below H.S.	High School	Poly tech	Bach- elors	Master	Ph.D	Other		
< 29	0.0	0.0	0.0	8.2	3.6	0.0	0.0	0.0	11.8
30 - 39	1.8	0.9	0.0	9.1	15.5	9.1	0.0	0.0	36.4
40 - 49	0.0	0.0	1.8	8.2	13.6	10.0	0.0	0.0	33.6
50 >	1.8	1.8	0.0	1.8	4.5	4.5	0.0	0.9	15.5
No answer	0.0	0.0	0.0	0.0	0.9	0.0	0.9	0.9	2.7
Total	3.6	2.7	1.8	27.3	38.1	23.6	0.9	1.8	99.8

จากแผนภูมิจะเห็นได้ว่าหญิงไทยได้รับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 30-49 ปี จะได้รับการศึกษาในขั้นสูงคือระดับปริญญาเอก

แผนภูมิแสดงการศึกษาและกิจกรรมยามว่างของหญิงไทย

Education and leisure time activities

	Below H.S.	High	Polytechnic	Bachelor	Master	Ph.D	Other	No Answer	Total (%)
House work	0.9	0.9	0.0	8.2	10.0	5.5	0.0	0.0	25.5
Spending time with family	0.9	1.8	1.8	13.6	16.4	8.2	0.9	0.0	43.6
Education activities	1.8	0.0	0.0	4.5	9.1	4.5	0.0	0.9	20.9
Career development	0.0	0.0	0.0	0.9	0.0	0.9	0.0	0.0	0.9
Occupational training									
Hobby, sports and cultural activities	0.0	0.0	0.0	0.0	0.9	0.9	0.0	0.0	1.8
Social/voluntary work)	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	1.8	0.0	0.0	1.8
Political activities)									
Socialising with friends	0.0	0.0	0.0	0.0	1.8	1.8	0.0	0.0	3.6
Religious activities	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.9	0.0	0.0	0.9
Other	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
No Answer	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.9	0.9
Total	3.6	2.7	1.8	27.3	38.1	23.6	0.9	1.8	99.9

2.2 วัฒนาการทางการศึกษาของสตรีในต่างประเทศ

2.2.1 วัฒนาการทางการศึกษาของสตรีในประเทศมัลดีฟ

ประชากรวัยเด็กที่มีอายุประมาณ 3 ขวบ ของประเทศมัลดีฟจะเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาที่เรียกว่า the Kiyavaage หรือ Edhurge ซึ่งสอนให้อ่านและเขียนอาราบิก (ไม่รวมการพูด) และยังสอนอักษร Thaana (Dhivehi) ด้วย มีครูซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงทำการสอน เด็กนักเรียนจะใช้กระดานดำซึ่งทำด้วยไม้ และเขียนด้วยชอล์กสีขาวทำจากปะการัง

เด็กผู้ชายที่มีอายุระหว่าง 9-10 ขวบจะสำเร็จการศึกษาจาก Kiyavaage และ ออกมาช่วยพ่อแม่ทำงาน เด็กผู้หญิงจะศึกษาต่อที่ the Kiyavaage ซึ่งทำให้อัตราการรู้หนังสือของผู้หญิงสูงกว่าผู้ชาย

เมื่อประมาณ 800 ปีมาแล้ว ผู้ชายชาวมัลดีเรียนได้เดินทางไปศึกษาต่างประเทศ ผู้ชายที่มีฐานะมั่นคงจะเดินทางไปศึกษาต่างประเทศ อาทิเช่น ประเทศอินเดีย ศรีลังกา และอียิปต์ สาขาวิชาที่ไปศึกษาได้แก่ ศาสนา ยาที่ทำจากสมุนไพรและการเดินเรือ ลูกสาวของผู้ชายกลุ่มนี้จะได้ศึกษาวิชา คณิตศาสตร์ โหราศาสตร์ และยา

ในปี ค.ศ.1927 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนในระบบ สำหรับนักเรียนชาย โรงเรียนแรก ชื่อ Madhrasathul Sabiyya สำหรับนักเรียนหญิงจะได้รับการศึกษาในสถานศึกษา คือ Kiyavaage ซึ่งจะสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ผู้หญิงที่อยู่ในตระกูลผู้ดีจะมีอาจารย์พิเศษมาสอนที่บ้าน

ในเดือน ธันวาคม ค.ศ.1932 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับแรก ได้มีการตื่นตัวในเรื่องการศึกษาของผู้หญิง ในปี ค.ศ.1933 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนสำหรับผู้หญิงแห่งแรก ซึ่งเป็นสาขาของโรงเรียนชาย เด็กผู้ชายจะเข้าเรียนระหว่าง 7.30-10.30 น. ในเวลาเช้าและเด็กผู้หญิงจะเข้าเรียนในเวลาเย็น คือระหว่างเวลา 19.30-21.30 น. สำหรับวิชาที่สอนเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงนั้นจะสอนวิชาต่าง ๆ เหมือนกัน เช่น วิชาคณิตศาสตร์ ภาษา Dhivehi, อาราบิกและ Urdu เด็กนักเรียนจะมีอายุระหว่าง 9-13 ปี ต้องเรียน 4 เกรด

สองปีต่อมา รัฐบาลได้ตัดสินใจไม่ให้เด็กและผู้หญิงไปโรงเรียนแต่ได้จัดทีมบุคคลากรจากกระทรวงศึกษาธิการให้ออกไปสอนถึงบ้าน ซึ่งถือว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสำหรับสตรีได้ก่อตั้งขึ้นใหม่เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน ค.ศ.1944 โดยใช้ชื่อเดิมและเวลาเรียนเวลาเดิม มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ควบคุมการบริหารโรงเรียน (ต่อมาอยู่ภายใต้การควบคุมของประธานาธิบดีคนแรก คือ Al - Amir Mohammed Amin Didi ซึ่งรู้จักกันในนามของผู้ก่อตั้งการศึกษาของสตรีในประเทศมัลดีฟ สำหรับวิชาที่สอนนั้นได้แก่ วิชาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ประเทศมัลดีฟ, วิทยาศาสตร์, ภาษา Dhivehi, กีฬาและกิจกรรม

ต่างๆ เกี่ยวกับการรู้หนังสือได้รับการสนับสนุน นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษ ได้แก่ การสอนให้เล่นกีฬาคริกเก็ต (cricket), เทนนิส, แบดมินตัน, ปิงปอง, ฮอกกี้, การละครและ โคลงกลอน ส่วนภาษาอังกฤษและ Urdu เป็นวิชาเลือก เมื่อเรียนอยู่ในเกรดที่สูงขึ้น

ในปี ค.ศ.1946 รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนการศึกษาสตรีโดยการให้ทุนไปศึกษาต่อที่ ประเทศศรีลังกา ตั้งแต่นั้นมาสตรีชาวมัลดีฟได้มีโอกาสไปศึกษาต่อยังต่างประเทศอยู่เสมอ ทำให้ สตรีได้รับการยอมรับนับถือ และมีตำแหน่งในสังคมสูงขึ้น

ปัจจุบันโรงเรียนรัฐบาลสตรีชื่อ Aminiya เป็นโรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาที่ใหญ่ที่สุด ส่วนโรงเรียนรัฐบาลชายระดับมัธยมศึกษาที่ใหญ่ที่สุดและมีอยู่แห่งเดียวในปัจจุบันชื่อ โรงเรียน Majeediyya

ในปี ค.ศ.1960 โรงเรียนรัฐบาลทั้งสองแห่งได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน ครูส่วนใหญ่มาจากประเทศศรีลังกา หลักสูตรการศึกษาประกอบด้วยวิชา วิทยาศาสตร์, ภูมิศาสตร์, คณิตศาสตร์, เศรษฐศาสตร์, ภาษาอังกฤษและวรรณคดีอังกฤษ, ภาษาอิสลาม และภาษา Dhivehi

ในปี 1967 มีนักเรียนหญิงกลุ่มแรกสำเร็จการศึกษาระดับ G.C.E.O ผู้ที่สอบผ่านมาตรฐานสูงสุดของระดับ G.C.E.O (G.C.E.O Level) และระดับ A (A. Level) จะได้รับรางวัลทุนการศึกษาสูงสุด

สัดส่วนของผู้เดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศจะเป็นชายมากกว่าหญิง ผู้หญิงส่วนมากจะแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อย และมีชีวิตอยู่กับครอบครัว ส่วนผู้หญิงที่ศึกษาต่อในระดับสูง ส่วนใหญ่จะศึกษาในสาขาวิชาการศึกษา และสาธารณสุข ผู้ที่เป็นหมอสส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง ผู้หญิงที่ศึกษาในระดับสูงจะแต่งงานช้าบางคนจะมีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในหน่วยงานของรัฐ

สำหรับสตรีที่ไม่ได้รับการศึกษาในระบบ รัฐบาลจะจัดให้มีศูนย์ฝึกอาชีพ ชื่อ 'The Vocational Training Centre in Male' มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ได้แก่ ช่างกล, ช่างซ่อมตู้เย็น, ช่างไม้, ช่างไฟฟ้า, อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้นและอื่น ๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อนักเรียนหญิงและชายที่สำเร็จการศึกษาแล้วไปทำงานทำในสาขาวิชาที่สำเร็จมา ผู้ชายจะได้งานทำมากกว่าผู้หญิง และค่าแรงของผู้หญิงจะต่ำกว่าของผู้ชาย แต่ผู้หญิงได้ทำชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ โดยการทำงานเป็นช่างเครื่องวิทยุที่ Male' International Airport ก่อนมาทำงานนั้นได้เรียนอยู่ที่ Vocational Training Centre โดยเรียนร่วมกับนักเรียนชายในชั้นนั้นซึ่งมีจำนวน 8 คนและนักเรียนหญิง 3 คน

หน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษานอกระบบ มีหน้าที่จัดการศึกษาให้หญิงและชายที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาในระบบ เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น หน่วยงานดังกล่าวได้แก่

- The Educational Development Centre
- The Non-Formal Education Unit
- Institute for Teacher Training

Institute for Teacher Training ได้จัดหลักสูตรการศึกษาและจัดการสัมมนา นอกจากนั้นได้จัดหลักสูตรปฐมนิเทศการปฏิบัติงาน ซึ่งได้รวมการประดิษฐ์อักษรและพิมพ์ดีดไว้ด้วย มีผู้หญิงเป็นจำนวนมากได้เข้าร่วมหลักสูตรดังกล่าว เมื่อสำเร็จแล้วได้ออกไปทำงานในตำแหน่งเสมียนและเลขานุการในสำนักงาน

สำหรับ Office for Women's Affairs ได้จัดหลักสูตรสำหรับผู้นำสตรี ใช้เวลา 3 เดือน โดยเปิดสอนใน Male' หลักสูตรดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการสร้างผู้นำสตรีในชุมชน วิชาที่สอนได้แก่ ภาษาศาสตร์, ศิลปะ, สภาวะสิ่งแวดล้อม, ศาสนา, การ

เกษตรเบื้องต้น, การวางแผนโครงการ, สาธารณสุขและโภชนาการ, กิจกรรมหารายได้ต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมรายได้ให้แก่ครอบครัว

Allied Health Services Training Centre ได้จัดหลักสูตรถึง 7 หลักสูตร ซึ่งได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้หญิงเป็นอย่างมาก หลักสูตรดังกล่าว ได้แก่

- 1) ผู้ช่วยปฎิยา (Pharmacy Assistants)
- 2) สาธารณสุขชุมชน (Community Health Workers)
- 3) สาธารณสุขครอบครัว (Family Health Workers)
- 4) หมอตำแย (Traditional Midwives)
- 5) ผู้ช่วยพยาบาล (Nurse Aides)
- 6) ผู้ช่วยผดุงครรภ์ (Auxiliary Nurse Midwives)
- 7) เจ้าหน้าที่ส่งเคราะห์ข้าราชการพลเรือน (First Aid for Civil Servants)

สำหรับหลักสูตรที่ 4, 5 และ 6 มีผู้เข้าร่วมหลักสูตรเป็นผู้หญิงทั้งหมด หลักสูตรที่ 3 ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเป็นผู้หญิงส่วนใหญ่ หลักสูตรดังกล่าวข้างต้นจัดที่ Male' เพราะมีความสะดวกและมีข้อมูลพร้อม

ในปี ค.ศ. 1980 รัฐบาลของประเทศมัลดีฟได้ขยายโปรแกรมการศึกษาพื้นฐานของชาติออกไปอย่างกว้างขวาง 2 ใน 3 ของผู้เข้าร่วมโครงการเป็นผู้หญิง

ครูที่สอนในโรงเรียน Male' (ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน) และโรงเรียน Atoll (ใช้ภาษา Dhivehi เป็นสื่อ) ได้รับการฝึกหัดจาก The Institute for Teacher Training ในจำนวนครูทั้งหมดนั้นส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง

ศูนย์เยาวชนแห่งชาติ (The National Youth Centre) และกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมได้ให้การสนับสนุนในการพัฒนาผู้หญิงที่มีความชำนาญด้านศิลปะ ศูนย์เยาวชนแห่งชาติได้จัดหลักสูตรเฉพาะผู้หญิงหลายหลักสูตร ซึ่งได้แก่

- 1) หลักสูตรการตัดเสื้ออย่างมีหลักเกณฑ์ (1 ปี, 10 ชั่วโมง/สัปดาห์)
- 2) หลักสูตรการเย็บปักโดยใช้จักร (1 ปี, 10 ชั่วโมง/สัปดาห์)
- 3) หลักสูตรการตัดเสื้อสำหรับสตรีชนบท (3 เดือน, 10 ชั่วโมง/สัปดาห์)

ผู้หญิงที่เข้าร่วมในหลักสูตรที่จัดโดย ศูนย์เยาวชนแห่งชาติส่วนมากมีฐานะ

ยากจน

กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม ได้เริ่มหลักสูตรการเย็บปักในเดือนเมษายน 1985 ที่ Male' โดยมีผู้เชี่ยวชาญหญิงจากประเทศจีน 4 คนเป็นผู้สอน มีผู้หญิงเข้ารับการฝึกหัดจำนวน 86 คน ผู้ที่สำเร็จหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพ ซึ่งนารายได้เพื่อเลี้ยงชีพได้

ในวันที่ 22 เมษายน 1987 ได้มีการจัดตั้ง The School of Hotel and Catering Services เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศมีนักเรียนทั้งหมด 25 คน เป็นนักเรียนหญิง 5 คน ปกติแล้วหญิงโสดและหญิงที่แต่งงานแล้วจะไม่ได้รับการสนับสนุนให้ทำงานในสถานที่พักผ่อนตากอากาศในโรงแรมใน Male' ยอมให้ผู้หญิงมีหน้าที่รับผิดชอบงานในแผนกต้อนรับ

ถึงแม้ว่าผู้หญิงจะได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในโปรแกรมฝึกอบรมต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว แต่ผู้หญิงมักจะไม่ได้รับเข้ารับการฝึกอบรมอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพราะมีภาระของครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ

ระบบการศึกษาของประเทศมัลดีฟจะไม่ให้หญิงและชายศึกษาร่วมกัน คือแยกระหว่างโรงเรียนหญิงและโรงเรียนชาย แต่หลักสูตรการศึกษาจะใช้เหมือนกัน

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลจะแยกเป็นโรงเรียนหญิง 1 โรงเรียน และโรงเรียนชาย 1 โรงเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อนักเรียนและโรงเรียนราษฎรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ควรมีการพัฒนาการศึกษาแบบสหศึกษา

สาธารณรัฐมัลดีฟเป็นสังคมมุสลิม ร้อยละ 100 ตามวัฒนธรรมของชาวอิสลาม เน้นการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชากรหญิงชายต้องแยกจากกัน ตั้งแต่เกรด 6 ขึ้นไป (อายุ 12 ปีและมากกว่านั้น) การแยกโรงเรียนระหว่างหญิงและชายทำให้เกิดปัญหาเรื่องการเงิน ที่ใช้ในการดำเนินงาน และไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ตารางแสดงจำนวนประชากรที่อ่านออกเขียนได้ในปี 1977

สถานที่	รวมทั้ง 2 เพศ	ชาย	หญิง
Republic	70.5	70.3	70.8
Male	88.2	87.7	88.9
Atolls	65.7	65.0	66.4

ที่มา : สมุดสถิติรายปีประเทศมัลดีฟ 1983

ตารางแสดงจำนวนประชากรที่อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ในปี 1981-83

ปี	จำนวนทั้งหมด		ร้อยละ	
	สาธารณรัฐ	ในเมือง	สาธารณรัฐ	ในเมือง
1981	14,103	2,022	19.9	12.8
1982	12,691	2,001	16.8	12.7
1983	10,341	1,625	13.34	9.15

ที่มา : สมุดสถิติรายปีประเทศมัลดีฟ 1983

ตารางแสดงการศึกษาของนักเรียนหญิง

ชาย	หญิง	สาขาวิชาที่นักเรียนหญิงเลือกเรียน		
		วิทยาศาสตร์	ศิลปะ	พาณิชย์
706	581	378	126	77

ที่มา : Population Education Project, MDV/84/PO1.

Technical Report, by Non-Formal Education Unit,
Male' Maldives 1989.

ในปี 1985 มีนักเรียนลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนจำนวน 45,726 คน เป็นหญิง 22,541 คน ในเมืองมีนักเรียน 14,074 คน เป็นหญิง 26,567 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.66% ในชนบทมีนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.51 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 15,974 คน

2.2.2 วิวัฒนาการทางการศึกษาของสตรีในประเทศลาว

ระบบการศึกษาของลาวประกอบด้วยการศึกษาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ก่อนเข้าโรงเรียน (pre-school)
- 2) การศึกษาทั่วไป (general education)
- 3) มหาวิทยาลัย (University)
- 4) อาชีวศึกษา (vocational)
- 5) การศึกษาผู้ใหญ่ (adult education)

การศึกษาทั่วไปประกอบด้วย

- 1) ระดับประถมศึกษา 5 ปี
- 2) ระดับมัธยมศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี

ในปี 1975 อัตราการไม่รู้หนังสือของประชากรลาวมีประมาณร้อยละ 65 ผู้ที่ไม่รู้หนังสือมีอายุเฉลี่ยประมาณ 45 ปี มีร้อยละ 80 มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนดังกล่าวเป็นผู้หญิง

ในปี 1989 อัตราการรู้หนังสือเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 98.7 การรู้หนังสือของหญิงและชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน การที่รัฐสนับสนุนให้ประชากรรู้หนังสือเพิ่มขึ้น ทำให้ปัญหาการยากจนลดลง การสาธารณสุข และความเป็นอยู่ของประชากรดีขึ้น นอกจากนี้รัฐยังสนับสนุนการศึกษาของสตรีอีกด้วย

การศึกษาในประเทศลาวเปิดโอกาสให้กับทุกเพศ นักเรียนหญิงได้ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนมากขึ้น นักเรียนหญิงและชายที่เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ นักเรียนหญิงร้อยละ 44.86 นักเรียนชายร้อยละ 55.14

ส่วนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต้นนั้น นักเรียนหญิงลงทะเบียนประมาณร้อยละ 42.84 และลงทะเบียนในโรงเรียนวิชาชีพร้อยละ 42.14 ในปี 1985-1986

แต่เดิมมีผู้หญิงลาวจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาในระดับสูง กลุ่มผู้หญิงที่ได้รับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มักจะเป็นบุตรหลานของผู้มีฐานะดี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไม่ทำงาน ทั้งนี้เพราะลักษณะสังคมดั้งเดิมของลาวนิยมให้ผู้หญิงอยู่กับบ้าน ซึ่งมีลักษณะคล้ายสังคมไทย

ปัจจุบันโปรแกรมการศึกษาของลาวเปิดโอกาสให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน มีผู้หญิงจำนวนมากเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยระหว่างปีการศึกษา 1984-85 มีนักศึกษาหญิงร้อยละ 37.74 ของนักศึกษาทั้งหมดที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยฝึกหัดครู ในปี 1985-86 มีนักศึกษาหญิงร้อยละ 53.1 เข้าศึกษาในสาขาแพทยศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ ในปี 1986-87 มีนักศึกษาหญิงร้อยละ 17.73 เข้าศึกษาในคณะสถาปัตยกรรม และร้อยละ 14.5 ศึกษาในวิทยาลัยโพลีเทคนิค (ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ)

การบริการด้านการศึกษาของลาวได้รับความช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศ ได้แก่

- UNESCO

- UNICEF

- ประเทศสังคมนิยม ได้แก่ เวียดนาม รัสเซีย เยอรมัน ฮังการี

เชกโกสโลวาเกีย โปแลนด์ และบุลกาเรีย

การช่วยเหลือนั้น ให้อินรูปของการฝึกอบรม ครูงาน และส่งไปศึกษาต่างประเทศในระดับวิทยาลัยเทคนิคและมหาวิทยาลัย มีนักเรียนหญิงและชายที่ได้รับทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ ปีละประมาณ 1,500-2,000 คน

ก่อนการปฏิวัติ ผู้หญิงลาวไม่มีโอกาสได้ฝึกหัดวิชาชีพ แต่ในปัจจุบันผู้หญิงลาวมีโอกาสในการเรียนและการทำงานเท่าเทียมกับชาย โดยได้รับการฝึกหัดเป็นช่างเทคนิคระดับกลางหรือช่างฝีมือด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 26.2 ตามความต้องการทางด้านเศรษฐกิจและวิทยาศาสตร์

การฝึกหัดเป็นช่างเทคนิคระดับกลางนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านเทคนิคและวิชาชีพ ซึ่งมีศูนย์การเรียนถึง 51 แห่ง ศูนย์การเรียนจำนวน 16 แห่งอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ และอีก 35 แห่งอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ ในปีการศึกษา 1986-87 มีผู้หญิงลงทะเบียนเรียนร้อยละ 44

นอกจากนั้นยังมีการศึกษาวิชาชีพสำหรับผู้หญิงลาวคือการส่งเสริมงานฝีมือ ทั้งนี้เพราะตามปกติแล้วผู้หญิงลาวในชนบทส่วนใหญ่มีฝีมือในการเย็บปักถักร้อยและการทอผ้าอยู่แล้ว การจัดตั้งศูนย์ฝึกเพื่อส่งเสริมงานฝีมือให้กับผู้หญิงลาวเป็นการส่งเสริมให้ทำเป็นอาชีพ เพื่อหารายได้ให้แก่ครอบครัวอีกทางหนึ่ง

โปรแกรมการศึกษานอกระบบสำหรับเด็กหญิงและผู้หญิง

รัฐได้จัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบให้เด็กหญิงและผู้หญิงที่ไม่มีโอกาสได้เข้าศึกษาในโรงเรียน โปรแกรมดังกล่าว ได้แก่ โปรแกรมการอ่านออกเขียนได้ และ